

چین کارخانه جهان! *

فریده ثابتی

چین سرزمینی با 9572419 کیلومتر مربع مساحت و یک میلی‌یارد و 300 هزار نفر جمعیت، کارخانه جهان نام گرفته است.

800 زن در یک کارخانه بایانول برای بازاهای سال نو، جهان مسیحی تولید می‌کنند. بیش از یک دوم اسباب بازی‌های موجود در بازار آلمان، از چین می‌آید. کفش پوما، لباس‌های فروشگاه زنجیره ای H&M، نایکی، آدی‌اس، اسنی‌کر، پیراهن مردانه معروف Tony Hilfiger، مونی‌تورشنایدر، لوازم منزل IKA در چین ساخته می‌شود و به بازار جهان فرستاده می‌شود.

4000 کارگر زن کارخانه Toy State در چین، کالاهای فروشگاه زنجیره ای عظیم Wal-Mart، را تولید می‌کنند. هر چیزی در چین کپی می‌شود، به طور مثال در یک کارگاه نقاشی در دهی کوچک، روزانه 40 تابلو نقاشی از اثر هنری معروف وان گوگ: گل آفتاب گردان، کپی می‌شود. در کارخانه Mani Tai، کارگران زن، در حالی که در فواصل معینی در پشت سر آن‌ها، کنترل چی‌ها ایستاده‌اند، تا آن‌ها لحظه ای از کار غافل نشوند و وقت را تلف نکنند، برای کنسرن‌های عظیم Sony، Sam Song یا Texas Instrument، چی‌پس کامپیوتری تولید می‌کنند.

بیش از نیم تمام دوربین‌ها و یک چهارم همه یخچال‌های جهان در چین تولید می‌شود. هر صبح در کارخانه Yuanda در شانگهای، 800 کارگر کارخانه، مجبورند شعر محبوب سرمایه‌دار کارخانه را بخوانند: من مشتری‌هایم و بی‌شتر از همه دارای‌ی‌شان را دوست دارم. و پای کوبان چون یک هنگ نظامی به محل‌های کار خود بروند.

ده کارخانه بزرگ آلمانی، 70 هزار کارگر چینی را به کار گرفته‌اند، که این شامل کارخانه‌های متوسط و کارگاه‌ها نیست.

شرکت مترو، 18 شعبه در چین دایر کرده است، 10 OBI شعبه فروشگاه ابزار و آلات ساختمان، که سه شعبه آن در شانگهای می‌باشد. آلمانی‌ها بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار در چین هستند. شماری از شرکت‌های آلمانی در چین علاوه بر آن چه که ذکر گردید عبارت‌اند از:

Allianz با سه شعبه که 1350 نفر را در استخدام دارد. BASF با 5 شعبه و 3300 کارگر، Bayer با 8 شعبه و 1700 کارگر، BMW با یک شعبه و 2140 کارگر، کرای‌سلر با دو شعبه و 4800 کارگر، Degussa با 5 شعبه و 1000 کارگر، SAP با 4 شعبه و 580 کارگر، زی‌منس با 18 شعبه و 30 هزار کارگر، کروپ با 8 شعبه و 3200 کارگر و فولکس‌واگن با دو شعبه و 22 هزار کارگر.

8 درصد نفت، 31 درصد ذغال و 26,9 درصد فولاد جهان در چین تولید می‌گردد. در کارخانه کفش Apache، زنان جدیدترین مدل‌های کفش آدی‌اس را تولید می‌کنند. آن‌ها تنها برای بازار آلمان، 10 میلیون جفت کفش تولید کرده‌اند.

درکارخانه Zangyue دستگاه های عظیم تهویه ، برای بیمارستان ها، ادارات و کارخانه های جهان تولید می شود. درفاصله 3 سال این شرکت با 30 کشورجهان قرارداد فروش منعقد کرده است، اما رئیس شرکت می گوید: ما می خواهیم به همه کشورهای جهان دستگاه تهویه بفروشیم نه فقط به 30 کشور.

درحیط کارخانه هیوندا تابلویی است که رویش نوشته شده " ما تمدن می سازیم". روزانه از ساعت یک ربع به هشت، 800 کارگر به Appe II وارد می شوند، درحالی که سرود کارخانه را " من تابستان را دوست دارم و سرشار از انرژی ام، من مشتری های مان را و بیش از همه دارای شان را دوست دارم، من چین را دوست دارم، چینی که قوی تر و ثروت مند تر است." می خوانند. آن ها درلباس آبی خود به خط می روند و مانند سربازان اجباری اند.

درپیست ساله اخیر، اقتصاد چین سالانه 10 درصد رشد داشته است؛ و این باعث هراس کشورهای صنعتی شده است. امروز چین مرکز کارخانه دنیاست. ازهر 6 دوچرخه 5 تا درچین ساخته می شود. 70 درصد فندک های جهان را چین تولید می کند.

میلیون ها ای تالی های، روزانه بدون این که خود بدانند، محصولات غذایی چینی می خورند. 20 درصد کچاپ اسپاکتی و پیتزا، ازچین می آید. به خاطر دستمزد ناچیز و بازاری میلی یاردی، سرمایه های آلمانی به آن جا می روند. مثلاً به جای 2 هزار متخصص نرم افزار درآلمان، می توان درچین 12 هزارنفرشان را استخدام کرد. این را رئیس زیمنس، هاینریش فون پیر می گوید. { و این از روز روشن تر است که سرمایه تنها به سود می اندی شد، و سود نیز همان ارزش اضافی تولیدی توسط کارگران یا کارپرداخت نشده ی آن هاست. هر جا که این بخش بزرگ تر باشد، هر جا که بشود بخش هرچه بیشتری از کارروزانه کارگران را به کاراضافی تبدیل کرد، هر جا که شدت اشتتماری حد و حساب تر باشد، بهشت سرمایه است. }

یک کارگرچینی ساعتی 70 سنت دستمزد می گیرد که درمقابل آن متوسط 16 یوروی آلمانی قرارداد دارد. درکارخانه تولید چرخ خیاطی پفاف در کایزراسلوتن در پایان ماه مارس، 250 نفر از 850 نفرکارگرکارخانه لغو قرارداد شدند. کارخانه به چین منتقل می شود { تا به جای 250 کارگر، حدود 5000 کارگر باهمان مقدارسرمایه به کارگرفته شوند. جا به جایی و حرکت سرمایه، آزمایهت سرمایه تبعیث می کند. یعنی سرمایه را سودای سود یا ارزش اضافی به حرکت درمی آورد. این کارگران چینی نیستند که رقیب کارگران آلمانی شده اند و کارآن ها را دزدیده اند؛ بلکه سرمایه است که به غارت نیروی کارکارگران چینی رفته است تا شیره جان آن ها را بمکد و دراین تلاش ازکمک دولت و سرمایه چینی نیز بهره می برد. آنان که ازدیدی

ناسیونالیستی بورژوائی، خشم کارگران و بی کاران آلمانی را به سمت کارگران چینی یا ایرانی را به سمت کارگران افغانی جهت می دهند، در خدمت سرمایه اند و به این شیوه مبارزه طبقه کارگر را به بی راهه می کشانند تا سرمایه به اهدافش برسد و محفوظ بماند.

کارخانه کانتون در استان بومندن متعلق به «Taiwnesen»، در سال گذشته به طور ویژه با 10 هزار کارگر، ده میلیون کفش آدیداس را برای آلمان آماده کرد. در دهه 60 در آلمان، 1300 کارگر برای آدیداس کار می کردند که اکنون تعدادشان به 220 نفر رسیده است. این شرکت در جهان 16 هزار کارگر دارد که در سال گذشته صدویازده (111) میلیون جفت کفش تولید کردند که نصف این مقدار، یعنی 55 میلیون جفت در چین تولید شده است. کارگران آدیداس در چین ماهیانه 80 یورو مزد می گیرند.

Wal Markt سوپرمارکت امریکایی، با 12 میلیارد دلار سرمایه، هشتمین شریک تجاری است. می شود آن را مثل یک کشور در نظر گرفت. در کارخانه، کارگران چینی تحت قابل ترحم ترین شرایط { این شرایط قابل ترحم نیست بلکه وحشیانه است و کارگران تنها با مبارزه با کل سیستمی که این شرایط را به طور نسبی در سراسر جهان فراهم کرده است و تنها با لغو سیستم کارمزدی می توانند بدون استثمار سرمایه در کلیت خود، به یک زندگی شایسته دست یابند. } کار می کنند، آن ها پیراهن مردانه، کامپیوتر، اسباب بازی یا هر چیزی دیگری را برای کودکان کشورهای ثروت مند تولید می کنند.

یک دوم تمام اسباب بازی های آلمان از چین می آید. تنها در 16 شهرک اطراف هنگ کنگ، 1600 کارخانه اسباب بازی سازی وجود دارد. در این کارخانه ها کارگران باید روزانه 14 ساعت کار کنند. شب ها حدود ساعت 12 کارگران را، در اتاق هایی که پرازشه است، برای خواب می چپانند.

سالانه در چین 136 هزار نفر، در اثر حوادث ضمن کار، می میرند و تنها در دو بخش بزرگ کارخانه ای Zhien Zhein روزانه 27 کارگر در اثر شدت کار در کارمقاطع کاری، دچار نقص عضومی شوند.

دست ها، بازوها یا پاهای خود را از دست می دهند.

رهبر چپ جدید چین پروفیسور Wang Hui می گوید: رهبران ما خود را تحت استعمار قرار داده اند. یک زن کارگر که در یک کارخانه تولید فیگورهای دیسنی کار می کند، می گوید: کار کردن برای دیسنی هیچ قصه ای نیست. او از غذای بد، 50 ساعت کار اضافی بدون مزد در هفته و یک سال کار بدون مرخصی گزارش می دهد. اگر او بخواهد مزد یک روز رئیس دیسنی؛ مایکل ایزنر را در پی آورد باید 260 سال کار کند! بعد از نوشتن این گزارش قرارداد او را لغو و او را از کارخانه اخراج کردند.

کارخانه Nahai Xinyi که لباس زیر تولید می کند، 900 هزار سینه بند با مارک TCM را برای Tchibo تولید می کند. هر سینه بند کم تر از یک یورو تمام می شود و در آلمان به 7,99 یورو فروخته می شود یعنی تقریباً هشت برابر قیمت تمام شده { این 7 یورو اضافه قیمت موجود در هر سینه بند، مزد پرداخت نشده یا کارمرده کارگران چینی است. }

در کارخانه Dion- Taschenlampen ، چراغ قوه دیون از تولید کننده امریکایی Inova را کپی می کنند که قیمت تمام شده آن یک دهم قیمت تولید در آمریکا است و به کشور جهان صادر می شود { یعنی در این کارخانه به دلیل بالا بودن شدت استثمار، ده برابر بیشتر ارزش اضافی تولید می شود. }

در چین بیش از مجموع امریکا و اتحادیه اروپا فولاد مصرف می شود. نصف سیمان و نیم نفت مصرفی جهان، در چین مصرف می شود. چین بیش از 50 درصد بطری های شیشه ای مصرف شده آلمان را می خورد. به دلیل بالا بودن این تقاضای خرید، طی یک سال قیمت به تن آن ها دوبار شده است. چون قیمت بطری دست اول برای تولید کنندگان چهاربارگران تر تهیه می شود، آن ها این بطری های شیشه ای را ذوب می کنند و آن را به صورت پودر درمی آورند و دوباره به اروپا برمی گردانند.

آن ها نمی خواهند تولید کننده وسایل ارزان باقی بمانند. به همین سبب در وارد رشته تولیدی الکترونیکی شده اند. از 500 کارفرمای بزرگ در زمینه الکترونیکی 50 تای شان چینی است. کنسرن TCL از دو سال پیش توانسته است به شنای در 8,2 میلیون کالا بفروشد. این کارخانه شبیه یک کارخانه رادیوسازی سیبری در دهه 70 است که مونیوتورشنایدر یکی از تولیدات آن است که روی کارتن آن مارک ساخت آلمان Made in Germany را می چسبانند. TCL ، 22 سال پیش با سرمایه 600 دلار امریکا اعتبار از دولت تاسیس شد. در ژانویه 2004 رئیس آن دیداری با Jean Raffarin در فرانسه داشت. و بعد از فروش قطعات تلویزیون به کنسرن تامسون Thamsom مدیران ت. ث. ال از یک طرح بپر و اژدها سخن می گویند { بپر و اژدهای که دست در دست هم به غارت سرمایه های انسانی چین، کارگران محصور در سیستمی توتالیتر و دیکتاتوری می پردازند تا آخرین قطره شیره جان شان را بکنند، کارگرانی که اکنون از حداقل امکانات کاری و سازمان دهی برخوردارند اما بی گمان دریائی از قدرت در این موج صدها میلیونی کارگری نهفته است که سرریز خواهد شد. آن گاه نه از چنگال بپر و نه از آتش اژدهای سرمایه ، کاری ساخته خواهد بود. } او می گوید: گلوبالیزاسیون به یک قرن امریکایی منتهی نمی شود، بل که به قرن چینی منتهی می شود { به هر حال برای کارگران فرقی نخواهد داشت، سرمایه کجایی باشد: امریکایی یا چینی یا هر اسم دیگری، سرمایه، سرمایه است. }

*- مقاله مذکور از مجله اشترن شماره 33 ، 5 اگوست 2004 به فارسی ترجمه شده و توضیحات داخل {} از مترجم است.